

[Christmas Møller.]

ikke Mulighed for at deltage positivt langt ind i Forhandlingerne. Stillingen var fuldkommen som i et Udvalg, fuldkommen som i et Underudvalg. Naar vi paa Forhaand vidste, hvilke Betingelser der var stillet, og at det ærede Medlem Hr. Krag med den overordentlige Mangel paa Forhandlings-evne, som man i Virkeligheden finder hos ham, paa et meget tidligt Tidspunkt havde givet Køb med Hensyn til Understøttelsen til arbejdsløse og med Hensyn til direkte Skat, saa var det fuldkommen klart, at vi ikke, medmindre ogsaa vi vilde give saadanne Indrømmelser, kunde komme dybt ind i Forhandlingerne.

Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke Indtryk af, at det var for vor Skyld, at man ønskede os med i Forhandlingerne. Jeg sagde, at hvis man ønskede vor Nær-værelse, saa krævede parlamentarisk Skik naturligvis, at vi var med til disse For-handlinger mellem udvalgsberettigede Par-tier. Men det ærede Medlem Hr. Krag havde jo Brug for en Tid til at afvikle sine bombastiske Udtalelser om, at han kun vilde gaa med til et saakaldt firkantet Forlig.

Derfor siger jeg, at der ikke med Skygge af Ret kan rettes en eneste Be-brejdelse mod Det konservative Folke-partis Forhandlere for, at vi ikke paa et hvert Tidspunkt har gjort fuldkommen klart for dem, vi forhandlede med, at paa de paagældende Punkter vilde vi ikke være med. Dette maatte naturligvis under den følgende Forhandling give os en vis tilbagetrukken Stilling, hvor vi ikke indlod os i Forhandling om Detailler paa en Række Omraader — Indmalingstvang, som det ærede Medlem Hr. Krag omtalte — ganske simpelt af den Grund, at naar det ærede Medlem i sin Naivitet paa Forhaand havde givet Køb paa de Punkter, vidste enhver, at det ærede Medlem var at faa til Købs til sidst.

Det ærede Medlem Hr. Krag talte dernæst om, at han havde gjort sit yderste for at faa de Konservative med. Det ærede Medlem Hr. Krag var ligefrem rørt over sig selv! Men hvis det ærede Medlem virkelig ikke mener, at sagkyndige — de sagkyndige, som det ærede Medlem talte om — kan gøre den politiske Situation op med Hensyn til, hvem der havde Interesse i denne Sag, saa tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Krag har endnu mindre Forstand paa Politik, end man regner med.

Saa kom der et Afsnit i det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, som jeg synes, han skulde

have ladet ligge. Navnlig synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Krag for sin egen Skyld skulde have ladet være med at give det den Omtale, han gjorde, indledningsvis givende sig selv Prædikamentet af loyal, thi naar man giver sig selv et saadant Prædikament, kræver Fortsættelsen, at Referatet af Begivenhederne nøje svarer til, hvad der er sket. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde dernæst, at han rettede en Henvendelse til mig. Nogle Steder er denne blevet opfattet som en Trusel over for Det Konservative Parti — men det var det ikke —, men Det konservative Folkeparti havde over for denne Trusel staaet fast som den standhaftige Tinsoldat.

Alene det, at det ærede Medlem Hr. Krag paa dette Tidspunkt benytter dette Udtryk, viser, at han ikke er nogen god Psykolog; for det gør altid en mistænksom. Hvad der er sket, er følgende: Det ærede Medlem rettede en Henvendelse til mig om, at det antagelig, muligvis, hvad Udtryk der nu blev brugt, kunde komme til at ligge saaledes, at Kornordningen faldt, og alt det andet blev gennemført (*Krag*: „Antagelig“ er ikke brugt!), at det saa saaledes, at store, betydningsfulde Kredse havde saa ringe Interesse i Kornordningen, at man, naar de Konservative ikke vilde være med, eventuelt vilde lade den falde.

Jeg vidste, at en saadan Henvendelse vilde komme, inden det ærede Medlem Hr. Krag kom med den. Jeg har videre Lov til at sige, at ingen, som ved, hvordan Henvendelsen blev omtalt Mand og Mand imellem, opfattede den paa anden Maade end den truselagtige Maade, som det ærede Medlem Hr. Krag omtalte. Jeg opfattede den ikke saaledes. Jeg modtog den naturligvis ej heller saaledes af en Mand, som vilde borgerlig Fremmarch, af en Mand, som saa gerne vilde være i Stue sammen med mig, af en Mand, som i Sandhed gjorde Indtryk af at være i en helt anden Tilstand end den, at han havde Mulighed for at trøe. Jeg maa sige, at de, der saa paa det ærede Medlem Hr. Krag om Fre-dagen, indtil Nattens smaa Timer kom, og de, der saa det ærede Venstrepartis ledende Mænd i de Timer, havde ikke rent umiddelbart Indtryk af, at det var stærke Mænd, Lederne optraadte som. Men jeg opfattede Henvendelsen saaledes, som det var min Pligt at tage den, som en Henvendelse, ikke som noget som helst andet.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at han gav mig denne Meddelelse fortroligt. I anden Forbindelse er der blevet sagt, at den blev givet mig privat. Da jeg havde faaet Meddelelsen, spurgte jeg det ærede